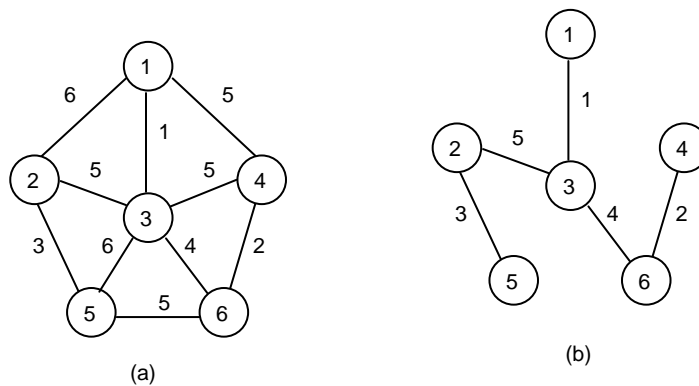

11. Grafuri ponderate ("Weighted Graphs")

- Adeseori, modelarea problemelor practice presupune utilizarea unor grafuri în care arcelor li se asociază **ponderi** care pot fi greutatea, costuri, valori, etc.
- Astfel de grafuri se mai numesc și **grafuri ponderate** ("**weighted graphs**").
  - Spre exemplu, pe **harta traseelor aeriene** ale unei zone, arcele reprezintă rute de zbor iar ponderile distanțe, timpi sau prețuri.
  - Într-un **circuit electric** unde arcele reprezintă legături, lungimea sau caracteristicile fizice ale acestora sunt de regulă utilizate ca ponderi.
  - Într-o activitate de **planificare în execuție a taskurilor**, ponderea poate reprezenta fie timpul, fie costul execuției unui task, fie timpul de așteptare până la lansarea în execuție a taskului.
- Este evident faptul că într-un asemenea context apar în mod natural probleme legate de **minimizarea costurilor**.
- În cadrul acestui paragraf vor fi prezentate mai în detaliu două astfel de probleme referitoare la grafurile ponderate:
  - (1) Găsirea **drumului cu costul cel mai redus** care conectează toate punctele grafului.
  - (2) Găsirea **drumului cu costul cel mai redus** care leagă două puncte date.
- Prima problemă care este în mod evident utilă pentru grafuri reprezentând circuite electrice sau ceva analog, se numește **problema arborelui de acoperire minim** ("**minimum spanning tree problem**").
- Cea de-a doua problemă este utilă în grafurile reprezentând hărți de trasee (aeriene, feroviare, turistice) și se numește **problema drumului minim** ("**shortest-path problem**").
  - Aceste probleme sunt tipice pentru o largă categorie de aspecte ce apar în prelucrarea **grafurilor ponderate**.
- Se impune o precizare.
- De regulă algoritmi utilizați presupun parcurgerea grafului, motiv pentru care în mod intuitiv **ponderile** sunt asociate cu **distanțe**.
  - Se spune de obicei "cel mai apropiat nod" cu sensul de poziționare geografică a nodului.
  - De fapt acest mod de a concepe lucrurile este valabil în contextul **problemei drumului minim**.
- În general, este însă foarte important a se avea în vedere faptul, că **nu** este absolut necesar ca ponderile să fie proporționale cu distanțele și că ele pot reprezenta orice altceva, ca spre exemplu **timpi**, **costuri** sau **valori**.

- În situațiile în care ponderile reprezintă într-adevăr distanțe, alți algoritmi cu caracter specific, pot fi mai potriviți decât cei care vor fi prezentați în continuare.
- În figura 11.a (a) apare o reprezentare grafică a unui **graf neorientat ponderat**.

Fig.11.a Reprezentarea unui graf ponderat și a unui arbore de acoperire minim asociat

- În ceea ce privește **reprezentarea structurii de date abstracte graf ponderat**, principal ea se reprezintă ca și grafurile normale cu următoarele **deosebiri**:
  - (1) În cazul reprezentării prin **matrice de adiacențe**, matricea va conține **ponderi** în locul valorilor booleene.
  - (2) În cazul reprezentării prin **structuri de adiacențe**, fiecărui element al listei i se adăugă un **câmp suplimentar** pentru memorarea **ponderii**.
- Se presupune faptul că **ponderile sunt toate pozitive**.
  - Există însă algoritmi mult mai complicați care pot trata și ponderi negative.
  - Astfel de algoritmi sunt utilizați mai rar în activitatea practică.

11.1. Arbori de acoperire minimi ("Minimum-Cost Spanning Trees")

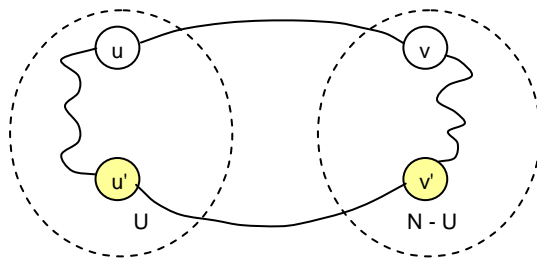
- Se presupune că $G = (N, A)$ este un graf conex în care oricare arc (u, v) aparținând lui A are atașat un cost specific $\text{cost}(u, v)$.
- Un **arbore de acoperire** al lui G este un **arbore liber** care cuprinde toate nodurile din N (fig.11.a.(b)).
  - **Costul** unui arbore de acoperire este **suma costurilor** tuturor arcelor cuprinse în arbore.
- **Definiție:** Un **arbore de acoperire minim** al unui graf ponderat este o selecție minimă de arce care conectează toate nodurile grafului, astfel încât costul său este cel puțin la fel de mic ca și costul oricărui alt arbore de acoperire al grafului.
- O altă **definiție** este următoarea.
  - Dându-se **orice partiționare** a mulțimii nodurilor unui graf în două submulțimi, **arboarele de acoperire minim** conține **arcele cu ponderea cea**

mai mică care conectează un nod aparținând unei submulțimi cu un nod aparținând celeilalte [Se 88].

- Se face precizarea că un arbore de acoperire minim **nu** este în mod necesar **unic**.
- O **aplicație tipică** a arborilor de acoperire minimi o reprezintă proiectarea **rețelelor de comunicații**.
  - Nodurile grafului reprezintă orașele iar arcele, comunicațiile posibile dintre ele.
  - Costul asociat unui arc reprezintă de fapt costul selecției acelei legături a rețelei.
  - Un **arbore de acoperire minim** reprezintă o rețea care conectează cu un cost minim toate orașele.

11.1.1. Proprietatea arborilor de acoperire minimi

- Există mai multe moduri de a construi **arbori de acoperire minimi** asociați unui graf ponderat.
- Marea lor majoritate se bazează pe următoarea proprietate, denumită și **proprietatea arborilor de acoperire minimi**.
  - Fie $G = (N, A)$ un **graf conex** și o **funcție de cost** definită pe arcele sale.
  - Fie U o submulțime proprie a **mulțimii de noduri** N .
  - Dacă (u, v) este un **arc cu costul cel mai scăzut** astfel încât $u \in U$ iar $v \in N - U$, atunci există un **arbore de acoperire minim** care include arcul (u, v) .
- **Demonstrația** acestei aserțiuni nu este complicată și ea se realizează prin **metoda reducerii la absurd**.
  - Se presupune dimpotrivă că **nu** există un arbore de acoperire minim al lui G care include **arcul cu costul cel mai scăzut** (u, v) .
  - Fie T oricare **arbore de acoperire minim** al lui G .
  - Adăugarea arcului (u, v) arborelui T trebuie să conducă la apariția unui **ciclu**, deoarece T este un **arbore liber** și conform proprietății (b) dacă unui arbore liber i se adaugă un arc el devine un graf ciclic, adică va conține un ciclu (& 10.1.).
    - Acest ciclu include arcul (u, v) .
  - În consecință, în ciclul nou format, trebuie să existe un alt arc (u', v') al lui T astfel încât $u' \in U$ și $v' \in N - U$, după cum rezultă din figura 11.1.1.a.
    - Dacă acest lucru **nu** ar fi adevărat, atunci în cadrul ciclului **nu** ar exista o altă posibilitate de a ajunge de la nodul v la nodul u decât reparcurgând arcul (u, v) .

Fig.11.1.1.a. Demonstrarea proprietății arborilor de acoperire minimi

- Suprimând arcul (u', v') , ciclul dispare și obținem arborele de acoperire T' al cărui cost **nu** este cu siguranță mai ridicat decât al lui T , deoarece s-a presupus inițial că $\text{cost}(u, v) \leq \text{cost}(u', v')$, adică (u, v) este un **arc cu costul cel mai scăzut**, după cum s-a precizat în condițiile inițiale.
- Astfel existența lui T' **contrazice** presupunerea inițială și anume că **nu** există un arbore de acoperire minim care să includă arcul (u, v) și în consecință proprietatea arborilor de acoperire minimi este demonstrată.

11.2. Determinarea arborilor de acoperire minimi

- Există mai multe metode de determinare a unui **arbore minim asociat unui graf ponderat**, metode care în general exploatează proprietatea anterior enunțată pentru acești arbori.
- Dintre acestea se remarcă cu deosebire:
  - (1) Algoritmul lui Prim.
  - (2) Metoda căutării “bazate pe prioritate”.
  - (3) Algoritmul lui Kruskal.

11.2.1. Algoritmul lui Prim

- Fie G **graful ponderat** pentru care se dorește determinarea unui **arbore de acoperire minim**.
  - Fie $N = \{1, 2, 3, \dots, n\}$ mulțimea nodurilor grafului G .
  - Fie U o mulțime vidă de noduri ale grafului.
- **Algoritmul lui Prim**
  - Începe prin a introduce în mulțimea U nodul de pornire, să zicem nodul $\{1\}$.
  - În continuare, într-o manieră ciclică, este construit pas cu pas **arborele de acoperire minim**.
  - Astfel, în fiecare **pas** al algoritmului:
    - (1) Se selectează arcul cu **cost minim** (u, v) care conectează mulțimea U cu mulțimea $N - U$.

- (2) Se adaugă acest arc arborelui de acoperire minim.
- (3) Se adaugă nodul v mulțimii U .
- Ciclul se repetă până când $U=N$.
- Schița **algoritmului lui Prim** apare în secvența [11.2.1.a] .

```

/*Construcția unui arbore de acoperire minim AAM al unui
graf G*/

procedure PRIM(Tip_Graf G; Multime_De_Arce AAM);

/*construiește mulțimea AAM care conține arcele unui arbore
de acoperire minim al grafului G*/

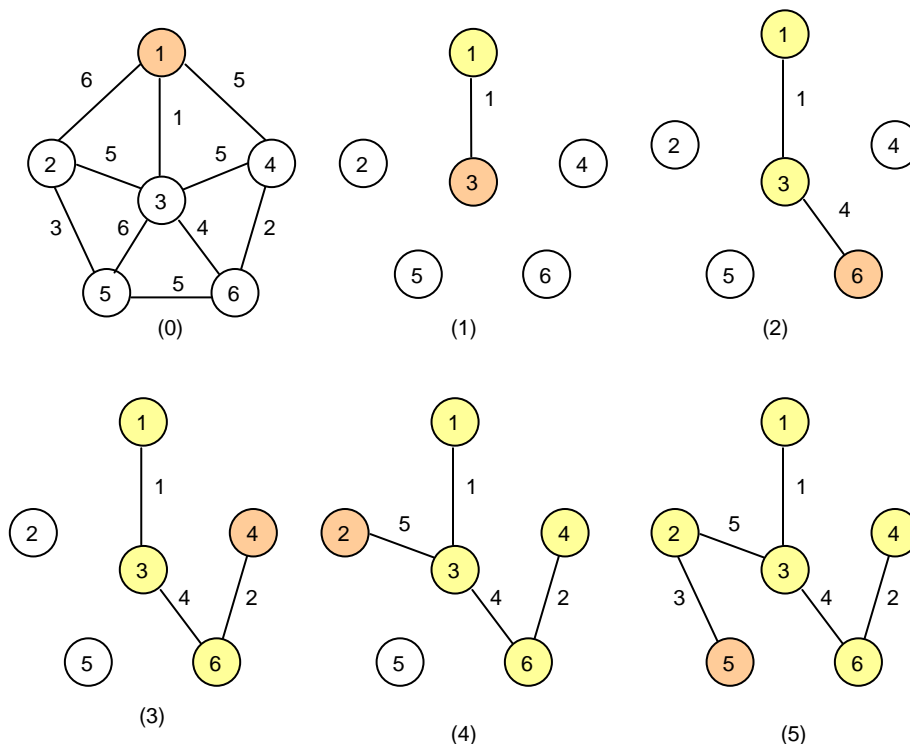
Multime_De_Noduri U;
Tip_Nod u,v;

AAM= {mulțimea vidă};
U= {nodul de pornire};
cât timp (U<>N) execută                               /*[11.2.1.a]*/
    *fie (u,v) arcul cu costul cel mai redus care
    satisface condiția (u aparține lui U) && (v aparține
    lui N-U);
    AAM= AAM ∪ {(u,v)}; /*adaugă arcul (u,v) mulțimii AAM*/
    U= U ∪ {v};        /*adaugă nodul v mulțimii U*/
□ /*cât timp*/
/*PRIM*/

```

- În figura 11.2.1.a apare reprezentată pas cu pas secvența de construcție a arborelui de acoperire minim pentru graful (0) din aceeași figură.

Fig.11.2.1.a. Construcția unui arbore de acoperire minim al unui graf pe baza algoritmului lui Prim

11.2.1.1. Exemplu de implementare a algoritmului lui Prim

- Se presupune un graf definit prin:
  - (1) Mulțimea nodurilor sale $\{1, 2, 3, \dots, n\}$.
  - (2) Matricea COST care memorează costurile arcelor sale.
- O modalitate simplă de a afla arcul cu costul cel mai redus care conectează mulțimile U și $N-U$, este aceea de a utiliza două **tablouri**.
  - Primul dintre tablouri, denumit APROPIAT memorează în locația $APROPIAT[i]$ acel nod care este la momentul respectiv cel mai apropiat de nodul i și care aparține mulțimii $N-U$. Nodul i aparține mulțimii U .
    - Acest tablou materializează de fapt **mulțimea** $N-U$.
  - Cel de-al doilea tablou denumit COSTMIN, memorează în locația nodului i costul arcului $(i, APROPIAT[i])$.
- **Algoritmul lui Prim** de construcție al **arborelui de acoperire minim** este următorul:
  - (1) Se inițializează U cu mulțimea vidă și se selectează un nod de pornire care se introduce în mulțimea U .
  - (2) Se inițializează corespunzător tablourile APROPRIAT și COSTMIN.
  - (3) În fiecare pas al algoritmului se balează tabloul COSTMIN pentru a găsi acel nod, fie acesta k , aparținând mulțimii $N-U$, care este cel mai apropiat de nodurile mulțimii U , adică nodul pentru care valoarea $COSTMIN[k]$ este minimă.
  - (4) Se adaugă nodul k mulțimii U și se tipărește arcul $(k, APROPIAT[k])$ ca și aparținând **arborelui de acoperire minim**.
  - (5) În continuare se actualizează tablourile COSTMIN și APROPIAT luând în considerare faptul că nodul k a fost adăugat mulțimii U . În consecință:
    - (1) Pe de o parte apar noi posibilități de conectare între mulțimile U și $N-U$.
    - (2) Pe de altă parte costurile unor conexiuni existente se pot reduce prin introducerea noului nod k în mulțimea U .
  - (6) Algoritmul se reia de la pasul (3) până când toate nodurile au fost adăugate mulțimii U .
- O versiune C a algoritmului lui Prim apar în secvența [11.2.1.1.a].
- Se presupune că COST este un tablou de dimensiuni $n \times n$, astfel încât $COST[i, j]$ reprezintă costul arcului (i, j) .
  - Dacă arcul (i, j) nu există, $COST[i, j]$ are o **valoare mare specifică**. Vom nota această valoare cu simbolul ∞ .

- Ori de câte ori se găsește un nod k pentru a fi introdus în mulțimea U , se face $COSTMIN[k]$ egal cu valoarea “**infinit**”, pentru ca nodul respectiv să nu mai fie selectat.
  - Valoarea **infinit** reprezintă o valoare mare convenită, astfel încât acest nod să nu mai poată fi selectat în continuare spre a fi inclus în U . Vom nota această valoare cu ∞ .
  - Se face precizarea că valoarea **infinit** trebuie să fie **mai mare** decât costul oricărui arc al grafului, respectiv **mai mare** decât **costul** asociat **lipsei arcului**.

{Implementarea algoritmului lui Prim - varianta C}

```

procedure Prim(float COST[MaxNod,MaxNod], int n)

/*afișează arcele arborelui de acoperire minim pentru un
graf având nodurile {1,2,...,n} și matricea COST pentru
costurile arcelor*/

float COSTMIN[MaxNod];
int APROPIAT[MaxNod];
int i,j,k,min;

/*i și j sunt indici. În timpul parcurgerii tabloului
COSTMIN, k este indicele celui mai apropiat nod găsit până
la momentul curent, iar min=COSTMIN[k]*/

COSTMIN[1]= infinit+; /*nodul 1 este nod de start*/

/*inițializează mulțimea U numai cu nodul 1*/
for (i=2;i<=n;i++)
{
    COSTMIN[i]=COST[1,i];
    APROPIAT[i]=1;
} /*for*/ /*[11.2.1.1.a]*/

/*caută cel mai apropiat nod k din afara mulțimii U,
față de mulțimea U*/
for (i=2;i<=n;i++)
{
    min=COSTMIN[2];
    k=2;
    for (j=3;j<=n;j++)
        if (COSTMIN[j]<min)
        {
            min=COSTMIN[j];
            k=j; /*k este cel mai apropiat nod de mulțimea U*/
        } /*if*/
    *scrie(k,APROPIAT[k]); /*tipărește arcul minim*/
    COSTMIN[k]=infinit+; /*k se adaugă lui U*/
    for (j=2;j<=n;j++) /*ajustează costurile minime ale
        nodurilor mulțimii U după includerea nodului k*/
        if (COST[k,j]<COSTMIN[j] && COSTMIN[j]<infinit)
        {
            COSTMIN[j]=COST[k,j];
            APROPIAT[j]=k;
        } /*if*/

```

- În figura 11.2.1.1.b apare urma execuției algoritmului lui Prim aplicat grafului din figura 11.2.1.1.a.(0).

întâlnit (ultimul) ceea ce corespunde utilizării unei **stive** în păstrarea nodurilor clasei “vecinătate”.

- La traversarea “**prin cuprindere**” se alege nodul **cel mai devreme întâlnit** (primul) ceea ce corespunde unei **structuri de date coadă**.
- Determinarea **arborelui de acoperire minim** se poate asimila cu aceea traversare a grafului în care se alege din clasa “vecinătate” nodul cu **prioritatea maximă**.
  - Aceste poate fi spre exemplu, acel nod la care conduce **arcul** cu **ponderea minimă**.
- **Structura de date** care poate fi asociată acestei metode este **coada bazată pe prioritate**.
- În secvența [11.2.2.a] se prezintă o metodă de determinare a **arborelui minim** bazată pe considerentele mai sus precizate.
  - Tehnica utilizată se mai numește și **căutare bazată pe prioritate** (“**priority first search**”) [Se 88].
- Referitor la această secvență se fac următoarele **precizări**:
  - Graful se consideră reprezentat printr-o **structură de adiacențe**, implementată cu ajutorul **listelor înlănțuite simple** (&10.3.2, Caz 1).
  - **Structura nodului** listelor de adiacențe se completează cu câmpul “**cost**” utilizat pe post de **prioritate**.
    - În acest câmp se memorează costul arcului care conduce la nodul în cauză.
  - Procedura **Initializeaza** și funcțiile **Extrage** și **Vid** implementează operatorii respectivi în contextul **cozilor bazate pe prioritate**.
  - Funcția *boolean* **Actualizeaza**(*Coada_Bazata_Pe_Prioritate* *q*, *Tip_Nod* *k*, *Tip_Prioritate* *p*) implementează un operator special referitor la coada bazată pe prioritate.
    - Operatorul verifică dacă nodul *k* precizat ca parametru apare în coada bazată pe prioritate *q*, cu o prioritate cel puțin egală cu prioritatea *p* precizată ca parametru și acționează după cum urmează:
      - (1) Dacă nodul *k* nu apare în coadă el este inserat cu prioritatea *p*.
      - (2) Dacă nodul *k* apare în coadă însă are un cost mai mare (adică o prioritate mai mică) decât prioritatea *p* precizată ca parametru, se realizează schimbarea priorității sale la valoarea *p*.
      - (3) Dacă nodul *k* apare în coadă însă are un cost mai mic (adică o prioritate mai mare) decât cea precizată ca parametru, operatorul nu face nimic.
      - (4) Dacă se produce vreo modificare (inserție sau modificare de prioritate) funcția **Actualizeaza** returnează valoarea “true”. Aceasta permite actualizarea corespunzătoare a tablourilor *marc* și *parinte*.

---

*/*Determinarea unui arbore de acoperire minim al unui graf
prin metoda căutării bazate pe prioritate - varianta
pseudocod - se utilizează **TDA Coadă Bazată pe Prioritate***/*

```
/*structuri de date*/
```

```
typedef struct Tip_Nod* Ref_Tip_Nod;
```

```
typedef struct Tip_Nod /*structura unui nod al listei de  
                        adiacențe*/
```

```
{  
    int nume;  
    int cost;  
    Ref_Tip_Nod urm;  
} Nod;
```

```
Ref_Tip_Nod StrAdj[MaxNod]; /*structura de adiacențe*/  
int id,k;  
int marc[MaxNod]; /*tablou pentru evidența nodurilor*/  
int parinte[MaxNod]; /*arborele de acoperire minim*/  
Coadă_Bazata_Pe_Prioritate q;
```

```
void CautaPrioritar(int k);
```

```
/*construiește arborele de acoperire minim în varianta  
indicator spre părinte (tabloul parinte) pornind de la nodul  
k*/
```

```
Ref_Tip_Nod t;
```

```
[1]  daca Actualizeaza(q,k,nevazut)  parinte[k]=0;  
      /*amorsare căutare, valabilă numai pentru rădăcină*/  
[2]  repetă  
[3]      id=id+1;                                /*[11.2.2.a]*/  
[4]      k=Extrage(q); /*k este nodul cel mai prioritar*/  
[5]      marc[k]=-marc[k]; /*k trece în clasa "arbore"*/  
[6]      daca (marc[k]==nevazut) marc[k]=0; /*pt. rădăcină*/  
[7]      t=Stradj[k]; /*lista de adiacențe a lui k*/  
[8]      cat timp (t<>null)  
[9]          daca (marc[t^.nume]<0)/*nevizitat sau în coadă*/  
[10]              daca Actualizeaza(q,t^.nume,t^.cost)  
[11]                  marc[t->nume]=- (t->cost); /*nodul t^.nume  
                                                    trece în clasa "vecinătate"*/  
[12]                  parinte[t->nume]=k; /*marcare părinte*/  
[13]                  □ /*daca*/  
[13]                  t=t->urm;  
[13]          □ /*cat timp*/  
[14] pana cand Vid(q);  
      □ /*repetă*/  
/*CautaPrioritar*/
```

```
void ArboreMinim
```

```
/*programul principal pentru construcția unui arbore de  
acoperire minim*/
```

```
id=0;
```

```
Initializeaza(q);
```

```
pentru (k=1 la N)
```

```
    marc[k]=-nevazut;
```

```
pentru (k=1 la N)
```

```
    daca (marc[k]==nevazut)
```

```
        CautaPrioritar(k);
```

- Arborele de acoperire minim care în acest caz este un **arbore de căutare bazată pe prioritate** este păstrat în tabloul `parinte` în reprezentarea “indicator spre părinte”.
- Fiecare locație a tabloului `parinte` memorează părintele nodului în cauză respectiv nodul care a determinat mutarea nodului din clasa “vecinătate” în clasa “arbore”.
- Tabloul `mark` memorează starea nodurilor grafului.
  - Pentru fiecare nod k al arborelui, `mark[k]` memorează de fapt **prioritatea** nodului în cauză, respectiv **costul arcului** care-l leagă pe k de părintele său `parinte[k]`.
- Sunt valabile următoarele **convenții**:
  - (1) Nodurile din clasa “arbore” sunt marcate cu **valori pozitive** în tabloul `mark`.
  - (2) Nodurile din clasa “vecinătate” sunt marcate cu **valori negative** (linia [11]).
  - (3) Nodurile din clasa “neîntâlnite” sunt marcate cu “-nevăzut” și nu cu valoarea zero.
    - Se face precizarea că `nevăzut` reprezintă o valoare mare pozitivă.
- Se observă faptul că atâta vreme cât nodurile se găsesc în **coda bazată pe prioritate** ele sunt marcate în tabloul `mark` cu **valoarea negativă** a costului (priorității).
- În momentul în care un nod este trecut în clasa “arbore” i se **schimbă semnul** valorii memorate în tabloul `mark` (linia [5]).

11.2.2.1. Analiza performanței metoda căutării "bazate pe prioritate"

- Analiza algoritmului de **căutare bazată pe prioritate** în determinarea **arborelui de acoperire minim** conduce la performanța $O((n+a) \log_2 n)$.
- **Motivația** este următoarea:
  - În procesul construcției arborelui sunt parcurse toate nodurile și toate arcele grafului.
  - Fiecare **nod** conduce la o inserție și fiecare **arc** la o eventuală modificare de prioritate în cadrul cozii bazate pe prioritate utilizate.
  - Presupunând că implementarea cozii bazate pe prioritate s-a realizat cu ajutorul **ansamblelor**, atunci atât inserția cât și modificarea se realizează în $O(\log_2 n)$ pași.
  - În consecință performanța totală va fi $O((n+a) \log_2 n)$.

11.2.2.2. Considerații referitoare la metoda căutării "bazate pe prioritate"

- Metoda căutării “bazate pe prioritate” are un pronunțat caracter de **generalitate**.

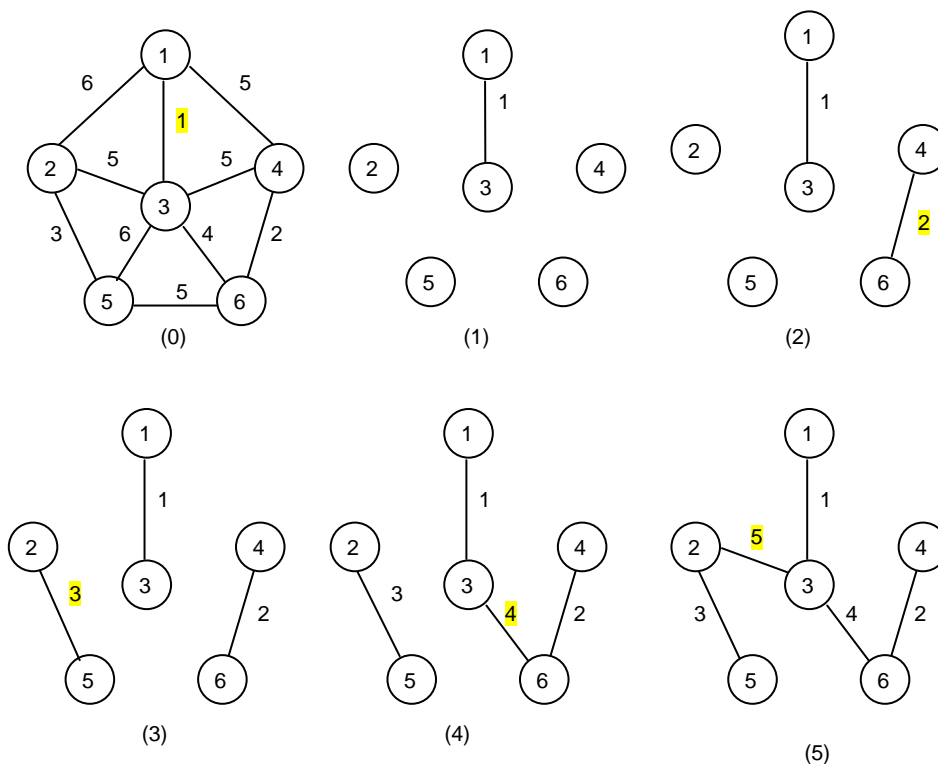
- Astfel, după cum se va vedea în continuare, pornind de la această metodă se poate dezvolta un algoritm care rezolvă **problema drumului minim**.
- De asemenea, pornind tot de la aceeași metodă va fi dezvoltat un algoritm care rezolvă aceleași probleme în cazul **grafurilor dense** cu un efort de calcul proporțional cu $O(n^2)$.
- Istoric lucrările au evoluat însă altfel.
  - În anul 1957 **Prim** publică algoritmul pentru determinarea **arborelui de acoperire minim**.
  - În anul 1959 **Dijkstra** publică algoritmul referitor la **determinarea drumului minim**.
- Pentru clarificare, s-a convenit ca:
  - (1) În cazul **grafurilor dense** cele două soluții să fie numite:
    - **Algoritmul lui Prim** pentru determinarea **arborelui de acoperire minim** al unui graf.
    - **Algoritmul lui Dijkstra** pentru determinarea **drumului minim** într-un graf.
  - (2) În cazul **grafurilor rare** algoritmul să poarte numele:
    - **Algoritm de căutare bazată pe prioritate**.
- După cum se va vedea, de fapt soluțiile propuse se întrepătrund și ele nu sunt decât cazuri particulare ale unui **algoritm generalizat de căutare bazat pe prioritate**.
- Este evident faptul că metoda **căutării "bazate pe prioritate"** este aplicabilă cu preponderență în cazul **grafurilor ponderate** considerând **ponderile drept priorități**.
- Cu toate acestea, această metodă poate fi aplicată și **grafurilor neponderate**.
- Într-un astfel de context, **căutarea bazată pe prioritate** poate **generaliza** tehnicile de traversare bazate pe **căutarea "în adâncime"** respectiv pe **căutarea "prin cuprindere"** prin atribuirea corespunzătoare de **priorități** nodurilor grafului.
  - Se reamintește faptul că id este o variabilă a cărei valoare se incrementează de la 1 la n pe măsură ce sunt procesate nodurile grafului în timpul execuției procedurii **CautaPrioritar** din secvența [11.2.2.a].
  - Variabila id poate fi utilizată în **atribuirea de priorități** nodurilor examinate, în baza convenției "**minim = prioritar**".
- Astfel, dacă în procesul de **căutare bazată pe prioritate**:
  - (1) Se consideră **prioritatea** unui nod egală cu $n-id$ se obține **căutarea "în adâncime"**.
  - (2) Se consideră **prioritatea** unui nod egală chiar cu id , se obține **căutarea "prin cuprindere"**.
- În primul caz nodurile **nou întâlnite** au cea mai mare prioritate.
- În cel de-al doilea caz nodurile **cele mai vechi** adică cel mai devreme întâlnite, au cea mai mare prioritate.
- De fapt aceste atribuiri de priorități determină structura **coadă bazată pe prioritate** să se comporte ca o **stivă** respectiv ca și o **coadă normală**, structuri specifice celor două tipuri de parcurgeri.

11.2.3. Algoritmul lui Kruskal

- Fie graful conex $G=(N,A)$ cu $N=\{1,2,\dots,n\}$ și cu funcția de cost c definită pe mulțimea arcelor A .
- O altă metodă de construcție a unui **arbore de acoperire minim**, este **algoritmul lui Kruskal**.
  - **Algoritmul lui Kruskal** pornește de la un graf $T=(N,\Phi)$ care constă doar din cele n noduri ale grafului original G , dar care nu are nici un arc.
    - În această situație fiecare nod este de fapt o **componentă conexă** a grafului care constă chiar din nodul respectiv.
  - În continuare pornind de la mulțimea curentă a componentelor conexe, algoritmul selectează pe rând câte un **arc de cost minim** pe care îl adaugă componentelor conexe care cresc în dimensiune dar al căror număr se reduce.
  - În final rezultă o **singură componentă conexă** care este chiar **arborele de acoperire minim**.
- Pentru a construi componente din ce în ce mai mari se examinează arcele din mulțimea A în **ordinea crescătoare a costului lor**.
  - Dacă arcul selectat conectează două noduri aparținând unor **componente conexe distincte**, arcul respectiv este adăugat grafului T .
  - Dacă arcul selectat conectează două noduri aparținând unei **aceleiași componente conexe**, arcul este neglijat.
    - **Motivul:** introducerea sa ar conduce la apariția unui ciclu în respectiva componentă și în final la un ciclu în arborele de acoperire, lucru nepermis prin definiție.
  - Aplicând în manieră repetitivă acest procedeu, la momentul la care toate nodurile grafului aparțin unei singure componente conexe, algoritmul se termină și T reprezintă arborele de acoperire minim al grafului G .
- Cu alte cuvinte algoritmul lui Kruskal pornește de la o **pădure** cu n arbori.
  - În fiecare din cei $n-1$ pași, algoritmul combină doi arbori într-unul singur, utilizând ca legătură **arcul cu costul cel mai redus** curent.
  - Procedeu continuă până în momentul în care rămâne un singur arbore.
  - Acesta este **arborele de acoperire minim**.
- Spre exemplu considerând **graful ponderat** din fig.11.2.3.a (0)
  - În succesiunea (1) - (5) din cadrul aceleiași figuri se prezintă maniera de determinare a unui arbore de acoperire minim al grafului în baza algoritmului lui Kruskal.
  - Ordinea în care se adaugă arcele rezultă din figură.
  - Inițial se adaugă arcele cu costurile 1, 2, 3 și 4, toate acceptate, întrucât nici unul dintre ele nu generează vreun ciclu.
  - Arcele (1, 4) și (3, 4) de cost 5 **nu** pot fi acceptate deoarece conectează noduri aparținând unei aceleiași componente (fig.11.2.3.a (d)) și conduc la

cicluri.

- În consecință se acceptă arcul (2, 3) de cost 5 care nu produce nici un ciclu încheind astfel construcția arborelui de acoperire minim.
- Ar putea fi selectat și arcul (5-6) de cost 5. Arborele de acoperire minim **nu** este unic.

Fig.11.2.3.a. Construcția unui arbore de acoperire minim pe baza algoritmului lui Kruskal

- Algoritmul lui Kruskal publicat în anul 1956 poate fi implementat în mai multe moduri.
- În continuare se prezintă un exemplu de implementare.

11.2.3.1. Exemplu de implementare a algoritmului lui Kruskal

- Algoritmul lui Kruskal poate fi implementat utilizând structura de date **mulțime de submulțimi** pe care sunt definiți operatorii **Uniune** și **Caută**, așa cum apare ea prezentată în paragraful 9.6.
- Schița de principiu a unei astfel de implementări apare în secvența [11.2.3.1.a].

```
/*Implementarea algoritmului lui Kruskal - varianta
pseudocod C-like - se utilizează TDA Mulțime pe care sunt
definiți operatorii Uniune și Caută, TDA Coadă bazată pe
prioritate și TDA Mulțime*/
```

```
procedura KRUSKAL(Mulțime_De_Noduri N, Mulțime_De_Arce A,
Mulțime_De_Arce T)
```

```
int ncomp; /*numărul curent de componente*/
Coadă_Bazată_Pe_Prioritate CPArce; /* coadă bazată pe
```

```

    prioritate care păstrează arcele în vederea selecției
    arcului minim*/
Mulțime_De_Submulțimi componente; /*mulțime de submulțimi
    pe care sunt definiți operatorii Uniune și CautăComp*/
Tip_Nod x,y;
Tip_Arc a;
int compUrm; /*numele noii componente*/
int xComp,yComp; /*nume de componente*/

[1]Vid(T); /*face mulțimea T (arborele minim) vidă*/
/*inițializează coada bazată pe prioritate pe coada vidă*/
[2] Initializeaza(CPArce);
[3] compUrm=0;
[4] nComp=(numărul de membri ai lui N);
    /*inițializează mulțimea de submulțimi, astfel încât
    fiecare componentă să conțină un singur nod din N*/
[5] pentru (toate nodurile x aparținând lui N)
    {
[6]     compUrm=compUrm+1; /*[11.2.3.1.a]*/
[7]     InitializeazaComp(compUrm,x,componente);
    } /*pentru*/
    /*inițializează coada de priorități a arcelor*/
[8] pentru (toate arcele aparținând mulțimii A)
[9]     Inseereaza(a,CPArce);
    /*determină arborele de acoperire minim T*/
[10]cat timp ((nComp>1)&&(!Vid(CPArce)))
    {
        /*cercetează arcul următor*/
[11]     a=Extrage(CPArce); /*se presupune că a=(x,y)*/
[12]     xComp=CautăComp(x,componente);
[13]     yComp=CautăComp(y,componente);
[14]     daca (xComp<>yComp)
        {
            /*a conectează două componente diferite*/
[15]             Uniune(xComp,yComp,componente);
[16]             nComp=nComp-1;
            /*adaugă arcul a arborelui minim reprezentat de
            mulțimea T*/
[17]             Adauga(a,T);
        } /*daca*/
    } /*cat timp*/
/*KRUSKAL*/
-----

```

- Referitor la această implementare se fac următoarele **precizări**:
- (1) Mulțimea arcelor este structurată ca și o **coadă bazată pe priorități** denumită CPArce.
  - În coada CPArce se introduc inițial toate arcele grafului cu ajutorul operatorului **Inseereaza** (cea de-a doua buclă **pentru**, liniile [8] și [9] din cadrul algoritmului).
  - Din coada CPArce se extrage în fiecare pas al algoritmului cu ajutorul operatorului **Extrage**, arcul curent cu costul minim (linia [11]).
- (2) **Mulțimea componentelor conex**e este structurată ca și o **mulțime de submulțimi** denumită componente pe care sunt definiți următorii operatori specifici:

- (a) **Uniune**(componentă A, componentă B, Mulțime_De_Submulțimi C); – reunește componentele A și B ale mulțimii de submulțimi C. Rezultatul uniunii se va numi fie A fie B în mod arbitrar. Se observă diferența față de definiția utilizată în capitolul 9, unde C nu apare ca și parametru.
- (b) componentă **CautaComp**(nod x, Mulțime_De_Submulțimi C) – returnează numele acelei componente a lui C al cărei membru este nodul x. Operația va fi utilizată pentru a stabili dacă cele două noduri care determină un arc aparțin unei aceleiași componente conexe sau la componente diferite.
- (c) **InitializeazăComp**(componentă A, nod x, Mulțime_De_Submulțimi C) – crează componenta cu numele A a mulțimii de submulțimi C. Componenta A va conține numai nodul x.
- (3) **Arborele minim** este reprezentat ca și o mulțime de arce T care este structurată ca și un **TDA Mulțime clasic** peste care sunt definiți operatorii:
  - (a) **Vid**(Mulțime_De_Arce T) care crează mulțimea vidă T.
  - (b) **Adauga**(Tip_Arc a, Mulțime_De_Arce T) care adaugă arcul a mulțimii de arce T (linia [17]).
- **Algoritmul lui Kruskal** are ca rezultat construcția mulțimii T care cuprinde arcele care alcătuiesc **arborele de acoperire minim al grafului**.

11.2.3.2. Analiza performanței algoritmului lui Kruskal

- Analiza performanței **algoritmului lui Kruskal** se realizează în baza următoarelor constatări.
- Timpul de execuție al implementării **algoritmului lui Kruskal** este dependent de doi factori:
  - (1) Implementarea **cozii bazate pe prioritate**.
  - (2) Implementarea **mulțimii de submulțimi**.
- Astfel, dacă există a arce:
  - Sunt necesare $O(a \log a)$ unități de timp pentru a insera toate arcele în coada bazată pe priorități (liniile [8] și [9]), dacă aceasta este implementată cu ajutorul **ansamblelor** sau al **arborilor binari echilibrați** spre exemplu.
- În fiecare iterație a buclei **cat timp** (linia [10]), determinarea arcului de cost minim (linia [11]) consumă în aceste condiții $O(\log a)$ unități de timp.
  - În consecință dacă avem a arce **gestionarea cozii de priorități** consumă în cel mai rău caz $O(a \log_2 a)$ unități de timp.
- Timpul total necesar execuției operațiilor **Uniune** (linia [15]) și **CautaComp** (liniile [12] și [13]) depinde de natura implementării structurii de date **mulțime de submulțimi**.
  - După cum s-a văzut în capitolul 9, există metode care obțin performanțe de ordinul $O(a \log_2 a)$ pentru un total de a elemente.
- În **concluzie** algoritmul lui Kruskal poate fi implementat astfel încât să fie executat în $O(a \log_2 a)$ unități de timp.

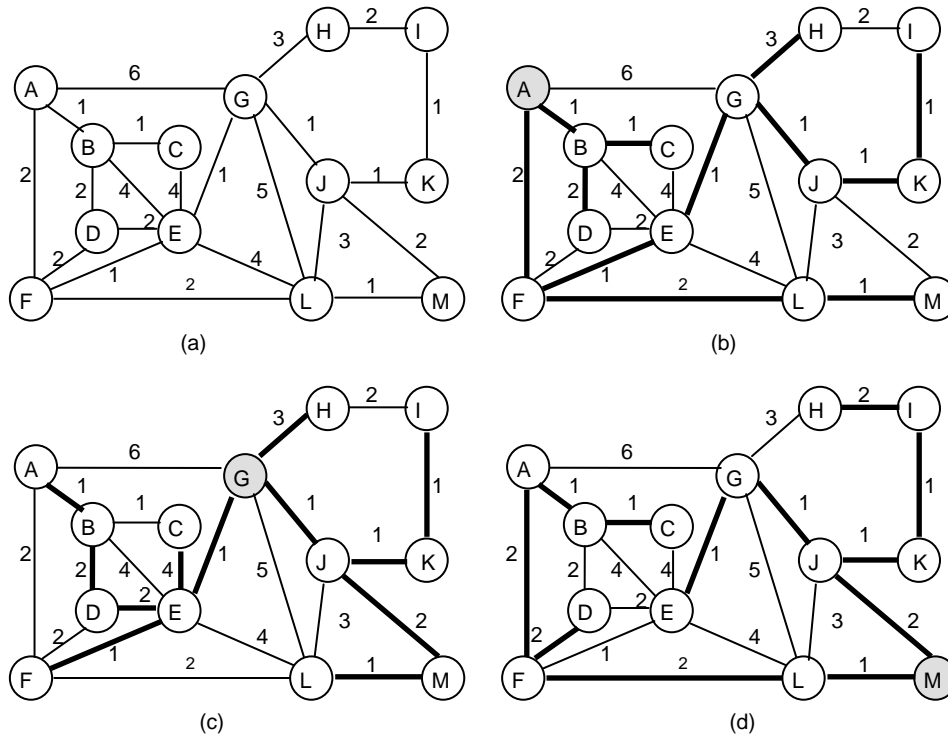
- **Cel mai defavorabil caz** este acela în care **graful nu este conex** și în consecință trebuie examinate **toate arcele**.
- În situația în care **graful este conex**, **cel mai defavorabil caz** este acela în care arborele de acoperire minim constă din doi subarbori conectați prin **cel mai lung arc al grafului**, arc care va fi determinat doar după examinarea tuturor arcelor din coada bazată pe prioritate.
- Pentru grafurile tipice, este de așteptat ca determinarea arborelui de acoperire minim (care conține $n-1$ arce) să se termine înaintea examinării tuturor arcelor, respectiv înainte de a ajunge la cel mai lung arc.
  - Cu toate acestea și într-o astfel de situație timpul de execuție este proporțional cu n , deoarece construcția inițială a cozii bazate pe prioritate presupune examinarea (inserția) tuturor arcelor.

11.3. Drumul minim ("Shortest Path")

- Problema **drumului minim** se referă la a găsi acel drum într-un graf ponderat care conectează nodurile x și y aparținând grafului și care se bucură de proprietatea că **suma ponderilor arcelor** care-l compun este **minimă**.
- Chiar și în cazul **grafurilor neponderate**, situație în care **nu există ponderi**, problema prezintă încă interes.
  - Ea se referă la determinarea aceluia drum care conține **numărul minim de arce** care conectează pe x și y .
  - În plus, se cunoaște deja un algoritm care rezolvă elegant această problemă, și anume **căutarea "prin cuprindere"**.
  - Se poate demonstra simplu prin **metoda inducției** că metoda **căutării "prin cuprindere"** care demarează cu nodul x va realiza în prima etapă vizitarea tuturor nodurilor la care se poate ajunge plecând de la x parcurgând un singur arc, apoi toate nodurile la care se poate ajunge de la x parcurgând două arce, ș.a.m.d.
    - Practic, la un moment dat, înainte de a trece la un nod y care este conectat la nodul x prin $k+1$ arce, vor fi vizitate în prealabil toate nodurile conectate prin k arce.
    - Astfel, în momentul în care s-a ajuns la nodul y , a fost determinat și **drumul minim**, deoarece nu există un alt drum mai scurt care conectează nodul x și y .
- În general, **drumul minim** poate implica oricare două noduri x, y aparținând unui graf.
- În acest context prezintă interes și **generalizarea** acestei **probleme** în sensul de a determina **drumurile minime care conectează un nod x cu toate celelalte noduri ale grafului**.
- Această problemă este cunoscută sub denumirea de "**problema drumurilor minime cu origine unică**".
  - Ea poate fi rezolvată în contextul **grafurilor ponderate neorientate** pe baza unui algoritm cunoscut și anume parcurgând graful prin tehnica "**căutării bazate pe prioritate**".
  - O altă manieră de rezolvare a acestei probleme în contextul **grafurilor orientate**

va fi prezentată în capitolul următor.

- Dacă se desenează **drumurile minime** care conectează nodul x cu toate celelalte noduri ale grafului, cu siguranță nu se vor obține cicluri și în consecință rezultă un **arbore de acoperire corespunzător drumului minim**.
  - Fiecare nod al grafului conduce la un alt arbore de acoperire.
  - Astfel, pentru graful ponderat neorientat din figura 11.3.a. (a), arborii de acoperire corespunzători drumului minim, pentru nodurile A, G și M apar în aceeași figură, pozițiile (b), (c) respectiv (d).

Fig.11.3.a. Arbori de acoperire corespunzători drumului minim

11.3.1. Determinarea drumurilor minime cu origine unică corespunzătoare unui nod al unui graf prin tehnica căutării "bazate pe prioritate"

- Problema determinării drumurilor minime corespunzătoare unui nod precizat al unui graf ponderat se reduce de fapt la determinarea **arborelui de acoperire corespunzător drumului minim** care are drept rădăcină **nodul** în cauză.
- Această problemă poate fi soluționată într-o manieră principial identică cu determinarea **arborelui de acoperire minim**.
- Astfel, **arborele de acoperire corespunzător drumului minim** pentru nodul x , se poate construi adăugând în fiecare pas, nodul din clasa "vecinătate" care este **cel mai "apropiat" nodului origine x** .
  - Se reamintește faptul că procedura **ArboreMinim** (secvența [11.2.2.a]), care construiește **arborele de acoperire minim (de cost minim)**, adăuga la fiecare pas arborelui minim, acel nod din clasa "vecinătate" care era **cel mai "apropiat" arborelui** la momentul respectiv, adică nodul cu costul curent minim.

- În situația de față, pentru a determina nodul curent cel mai “**apropiat**” de nodul x , se utilizează tot tabloul `marc`.
- Pentru fiecare nod k al arborelui de acoperire, `marc[k]` memorează **distanța** de la nodul k la nodul x , parcurgând **drumul minim**, care de altfel este memorat de **arborele de acoperire**.
- În momentul în care nodul k este adăugat arborelui, se actualizează mulțimea “**vecinătate**” parcurgând lista de adiacențe a lui k .
  - Pentru fiecare nod t aparținând listei de adiacențe a lui k , cea mai scurtă distanță până la nodul x , trecând prin nodul k , este `marc[k]+t^.cost`.
  - Această remarcă conduce la implementarea imediată a algoritmului de determinare al **arborelui de acoperire corespunzător drumului minim**.
  - Pur și simplu se utilizează procedura **ArboreMinim** (secvența [11.2.2.a]) bazată pe parcurgerea grafului prin **tehnica căutării “bazate pe prioritate”** în care se consideră prioritatea fiecărui nod t examinat, ca fiind egală cu `marc[k]+t^.cost`.
    - Aceasta presupune modificarea liniilor [10] și [11] din procedura menționată după cum urmează.

```

-----
[10]      if Actualizeaza(q, t^.nume, marc[k]+t^.cost)
[11]          marc[t^.nume]=-(marc[k]+t^.cost); /*nodul
                                     t^.nume trece în clasa "vecinătate"*/
-----

```

- Noua formă a procedurii redenumită **DrumMinim** apare în secvența [11.3.1.a].

```

-----
/*Determinarea unui arbore de acoperire corespunzător
drumului minim al unui graf prin metoda căutării bazate pe
prioritate - varianta pseudocod - se utilizează TDA Coadă
Bazată pe Prioritate */

```

```

/*structuri de date*/
typedef struct Tip_Nod* Ref_Tip_Nod;

/*structura unui nod al listei de adiacențe*/
typedef struct Tip_Nod
{
    int nume;
    int cost;
    Ref_Tip_Nod urm;
} Nod;

Ref_Tip_Nod StrAdj[MaxNod]; /*structura de adiacențe*/
int id,k;
int marc[MaxNod]; /*tablou pentru evidența nodurilor*/
int parinte[MaxNod]; /*arborele de acoperire minim*/
Coadă_Bazata_Pe_Prioritate q;

```

```

procedura CautaPrioritar(int k)
    Ref_Tip_Nod t;

```

```

[1]  daca Actualizeaza(q,k,nevazut)
      parinte[k]=0;  /*amorsare proces de căutare*/
[2]  repetă
[3]      id=id+1;
[4]      k=Extrage(q);
[5]      marc[k]=-marc[k]; /*k trece în clasa "arbore"*/
[6]      daca (marc[k]==nevazut)
[7]          marc[k]=0; /*nodul origine*/
[8]          t=StrAdj[k];
[9]          cat timp (t<>null)                /*[11.3.1.a]*/
[10]              daca (marc[t^.nume]<0) /*nod nevizitat sau în
                                                coadă*/
[11]                  daca Actualizeaza(q,t^.nume,mark[k]+t^.cost)
[12]                      marc[t^.nume]=-(mark[k]+t^.cost); /*nodul
                                                t^.nume trece în clasa "vecinatate"*/
[13]                      parinte[t^.nume]=k; /*înregistrare părinte*/
[14]                      □ /*daca*/
[15]                      t=t^.urm;
[15]              □
□
/*CautaPrioritar*/

```

void DrumMinim;

/*programul principal pentru construcția unui arbore de
acoperire corespunzător drumului minim*/

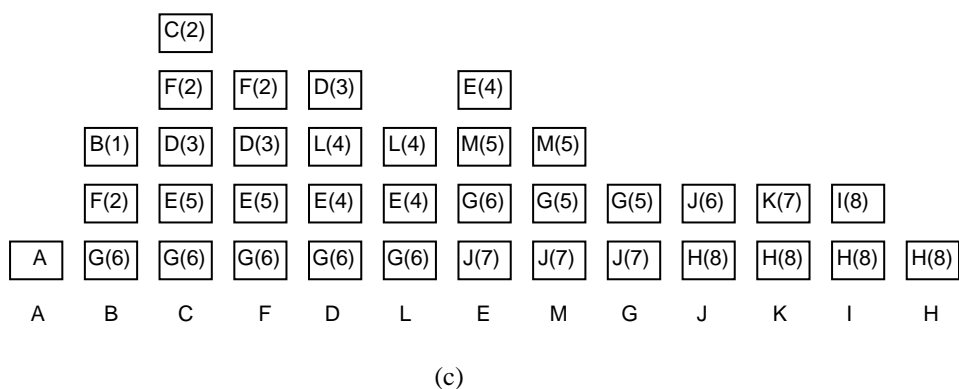
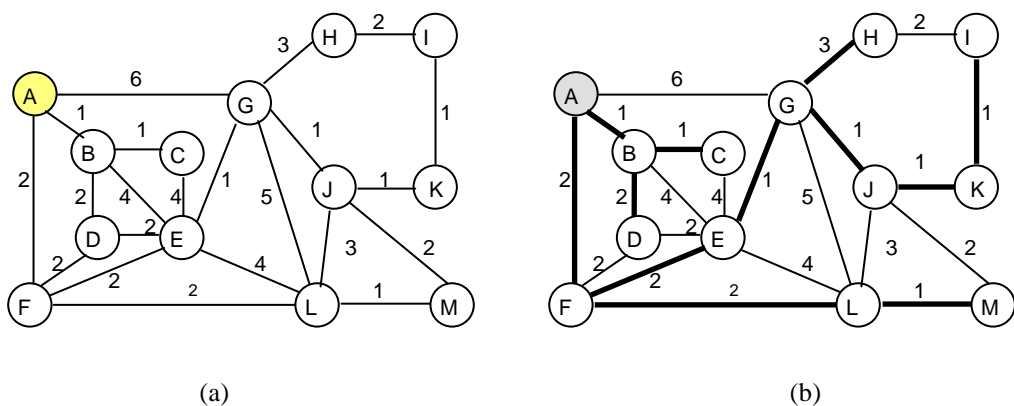
```

id= 0;
Initializeaza(q);
pentru (k= 1 la N)
    marc[k]= -nevazut;
pentru (k= 1 la N)
    daca (marc[k]== -nevazut)
        CautaPrioritar(k);
/*DrumMinim*/

```

- Utilizând procedura **DrumMinim** modificată pentru construcția arborelui de acoperire corespunzător drumului minim pentru graful din figura 11.3.1.a (a) considerând nodul A drept origine, se obține arborele de acoperire (b) iar evoluția conținutului cozii bazate pe prioritate apare în aceeași figură (c).
- Reprezentarea "**indicator spre părinte**" a arborelui construit apare în figura 11.3.1.b.
- Astfel, în graful menționat din figura 11.3.a. (a) spre exemplu, cel mai scurt drum de la nodul A la nodul H are lungimea totală 8 (memorată în marc[8] care este intrarea pentru nodul H) și pornește de la nodul A trece prin nodurile F, E, G și ajunge la nodul H (tabloul nume(parinte[k])).
  - Acest drum este efectiv memorat în tabloul parinte și poate fi reconstituit în sens invers urmărind traseul precizat de părintele fiecărui nod începând cu H (poziția 8) obținându-se succesiunea H, G, E, F, A.

Fig.11.3.1.a. Conținutul cozii bazate pe prioritate pentru construcția arborelui de acoperire corespunzător drumului minim

nume	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M
k	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
nume(parinte[k])	0	A	B	B	F	A	E	G	K	G	I	F	L
marc[k]	0	1	2	3	4	2	5	8	8	6	7	4	5

Fig.11.3.1.b. Reprezentarea arborelui de acoperire corespunzător drumului minim

- Această metodă de determinare a **drumurilor minime cu origine unică** corespunzătoare unui nod al unui graf, este aplicabilă **grafurilor rare** și ea se încadrează în performanța precizată deja pentru algoritmul **ArboreMinim**, respectiv $O((n+a) \log n)$.
- Algoritmul prezentat în acest paragraf este cunoscut și sub numele de **algoritmul lui Dijkstra** pentru determinarea drumului minim, algoritmul care va fi reluat într-o manieră mai aprofundată în capitolul destinat grafurilor orientate.

11.4. Arbori de acoperire și drumuri minime în grafuri dense. Generalizarea algoritmului căutării bazate pe prioritate

- Este cunoscut faptul că în marea majoritate a aplicațiilor, în cazul **grafurilor dense**, reprezentarea cea mai eficientă este cea bazată pe **matrice de adiacențe**.
- Pentru un graf ponderat implementat printr-o matrice de adiacențe, o modalitate uzuală de a reprezenta **coada bazată pe prioritate**, este aceea de a utiliza în acest scop un **tablou neordonat** [Se88].
  - Această reprezentare permite obținerea unei performanțe de ordinul $O(n^2)$ pentru orice algoritm de traversare al grafului prin tehnica **căutării bazate pe prioritate**.
  - Performanța este posibilă dacă se combină bucla de **actualizare a priorităților** cu bucla de **determinare a elementului minim**.
    - De fiecare dată când se extrage un nod din clasa “vecinătate”, se procesează toate nodurile adiacente actualizându-li-se, dacă este cazul, prioritățile și căutând **ponderea minimă**.
  - În consecință determinarea **arborilor de acoperire minimi** și a **drumurilor minime** în **grafuri dense** utilizând **căutarea “bazată pe prioritate”** se poate realiza într-un interval de timp proporțional cu $O(n^2)$ (n numărul de noduri).
- În secvența [11.4.a] apare **un exemplu generalizat** de implementare a **tehnicii de căutare “bazată pe prioritate”**.
  - Se precizează faptul că această procedură **CautPrioritar** a fost dezvoltată pornind de la procedura **ArboreMinim** (secvența [11.2.2.a]) cu următoarele particularități:
    - (1) Graful se consideră reprezentat prin **matricea de adiacențe** A care memorează ponderile arcelor, adică prioritățile nodurilor vizate.
    - (2) **Coada bazată pe priorități** se păstrează în tabloul `marc` iar operatorii definiți pe această structură se implementează **direct** în cadrul algoritmului.
    - (3) Ca și în cazul secvenței [11.2.2.a] semnul unui element aparținând tabloului precizează dacă nodul corespunzător (precizat prin indicele de intrare în tabloul `marc`) este în arbore dacă are semnul plus respectiv în coada bazată pe priorități, dacă are semnul minus.
      - Inițial, toate nodurile aparțin clasei “neîntâlnite” și ele se plasează în coada bazată pe priorități respectiv li se alocă valoarea “-nevăzut” în tabloul `marc`.
      - Pentru a modifica prioritatea unui nod, pur și simplu se introduce noua prioritate în intrarea corespunzătoare nodului din tabloul `marc`.
      - Pentru a extrage nodul cu cea mai înaltă prioritate, se balează tabloul `marc` și se caută poziția care memorează cea mai mică valoare negativă, valoare care se completează.
      - Nodul în cauză este extras astfel din coada bazată pe prioritate și introdus în arbore (`părinte[t]=k`).
    - (4) Se precizează faptul că valoarea “nevăzut” trebuie să fie cu ceva mai mică decât valoarea maximă întreagă reprezentabilă, deoarece un

număr cu 1 mai mare decât valoarea "nevăzut" este folosit ca și fanion pentru determinarea minimului, iar valoarea negativă a acestui număr trebuie să fie reprezentabilă.

- Tabloul marc se prelungește spre stânga cu componenta marc[0] utilizată pe post de fanion.

```
-----
/*Exemplu generalizat de implementare a tehnicii de căutare
"bazată pe prioritate" - varianta pseudocod*/

/*structuri de date*/
float A[DimMax,DimMax]; /*matricea de adiacențe (costuri)*/
float marc[DimMax]; /*tabloul marc - coada bazată pe
                    prioritate*/
int parinte[DimMax]; /*tabloul părinte - arborele de căutare
                    bazată pe prioritate*/
int N; /*numărul curent de noduri*/

procedura CautPrioritar;
    int k,min,t;

    /*inițializare structuri de date*/
    pentru (k=1 la N)
        marc[k]=-nevazut; /*[11.4.a]*/
        parinte[k]=0;
    □
    marc[0]=-(nevazut+1); /*fanion*/
    min=1;
    repetă
        k=min; marc[k]=-marc[k]; min=0; /*trece nodul k
                                         în clasa arbore*/

        dacă marc[k]=nevazut
            marc[k]=0; /*nodul origine*/
            pentru (t=1 la N)
                dacă (marc[t]<0)
                    dacă ((A[k,t]<>0) && (marc[t]<(-prioritate)))
                        marc[t]=-prioritate; /*nodul în coada BP*/
                        parinte[t]=k; /*înregistrare părinte*/
                    □ /*dacă*/
                    dacă (marc[t]>marc[min])
                        min=t;
                    □ /*dacă*/
                □ /*pentru*/
            pana când (min==0);
        □ /*repetă*/
/*CautPrioritar*/
-----
```

- Caracterul de **generalitate** al acestui algoritm rezultă din interpretarea valorii "prioritate":
  - (1) Dacă în matricea de adiacențe se memorează ponderi și dacă pe post de prioritate se utilizează valoarea A[k,t] se obține **algoritmul lui PRIM** de determinare a **arborelui de acoperire minim** (de cost minim).
  - (2) Dacă se utilizează ca și prioritate valoarea marc[k]+A[k,t] se obține **algoritmul lui Dijkstra** pentru **problema drumului minim**.

- Presupunând că se utilizează variabila `id` care memorează numărul nodului curent vizitat:
  - (3) Dacă pe post de prioritate se utilizează valoarea `n-id` (`n` este numărul de noduri), se obține **căutarea “în adâncime”**.
  - (4) Dacă pe post de prioritate se utilizează chiar `id` se obține **căutarea “prin cuprindere”**.
- De fapt procedurile **ArboreMinim** (secvența [11.2.2.a]) și **CautPrioritar** (secvența [11.4.a]) realizează în principiu același lucru cu următoarele diferențe:
  - (1) Procedura **ArboreMinim** se aplică mai eficient **grafurilor rare** (implementate prin structuri de adiacențe) în timp ce **CautPrioritar** este mai eficientă în cazul **grafurilor dense** (implementate ca matrici de adiacențe).
  - (2) **Coada bazată pe prioritate** este implementată în primul caz printr-o metodă avansată (de exemplu structura ansamblu) iar în cel de-al doilea caz printr-un tablou neordonat.

11.4.1. Analiza algoritmului generalizat de căutare bazată pe prioritate

- Performanța algoritmului generalizat de căutare bazată pe prioritate este $O(n^2)$.
- Această afirmație rezultă imediat din inspecția secvenței [11.4.a].
  - De fiecare dată când este vizitat un nod, se realizează o trecere prin toate cele `n` intrări ale rândului corespunzător nodului din matricea de adiacențe cu scop dublu:
    - (1) De a actualiza ponderile tuturor nodurilor învecinate.
    - (2) De a găsi elementul cu prioritate maximă din coada bazată pe prioritate.
- Din punctul de vedere al numărului de arce, algoritmul este liniar, adică performanța sa este $O(a)$.

11.5. Considerente referitoare la performanțele comparate ale algoritmilor de determinare a arborilor de acoperire minimi

- În cadrul acestui capitol au fost dezvoltati mai mulți algoritmi care rezolvă **problema arborelui de acoperire minim** și corelat cu aceasta și **problema drumului minim**.
- Este vorba despre:
  - Algoritmul lui Prim
  - Metoda căutării “bazate pe prioritate”
  - Algoritmul lui Kruskal.
- Fiecare din acești algoritmi este mai potrivit pentru o anumită categorie de grafuri.
- Astfel, referitor la cel mai defavorabil caz se pot preciza următoarele:
  - **Căutarea ”bazată pe prioritate”** obține în cel mai defavorabil caz o performanță de ordinul $O((a+n) \log n)$.

- Performanța **algoritmului lui Prim** în cel mai defavorabil caz este $O(n^2)$.
- Performanța **algoritmului lui Kruskal** în cel mai defavorabil caz este $O(a \log a)$.
- În practică însă **nu** este recomandabil ca selecția algoritmului utilizat să se realizeze după criteriul “**cel mai defavorabil caz**” din cel puțin două motive:
  - (1) Cazul cel mai defavorabil apare de regulă în practică cu o probabilitate redusă.
  - (2) Funcție de situația reală, algoritmi care în cazul cel mai defavorabil obțin performanțe mai slabe, pot conduce în exploatarea curentă la performanțe superioare algoritmilor care în situații extreme obțin performanțe mai bune.
- În final se pot formula următoarele **concluzii**:
  - (1) **Căutarea “bazată pe prioritate” și metoda lui Kruskal** rulează în intervale de timp proporționale cu **numărul de arce**, pentru marea majoritate a grafurilor care apar în practică.
    - În primul rând, deoarece multe din arcele cercetate **nu** necesită ajustarea cozii bazate pe priorități, ajustare care necesită $\log_2 n$ pași.
    - În al doilea rând, deoarece cel mai lung arc al arborelui de acoperire minim este probabil suficient de scurt pentru ca până la determinarea lui să nu fie extrase prea multe arce din coada bazată pe priorități.
  - (2) Pentru **grafuri rare**, este de așteptat ca metoda **căutării “bazate pe prioritate”** să fie mai rapidă deoarece este de presupus că ea va gestiona cozi bazate pe prioritate scurte.
  - (3) **Algoritmul lui Prim**, rulează într-un timp proporțional cu **numărul de arce** în cazul **grafurilor dense**, **nu** însă și în cazul **grafurilor rare**.